

Μαριμαριά

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΚΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ
ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΚΟΥ ΔΙΑΒΟΥΝΤΩΝ
ΜΑΡΜΑΡΙΝΩΝ ΚΑΙ ΚΥΖΙΚΗΝΩΝ

ΕΤΟΣ 18ον = ΑΘΗΝΑΙ - ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ 1963 = ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 186
ΓΡΑΦΕΙΑ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ - ΟΔΟΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ 41 - ΤΗΛΕΦ. : 626.051-884 780

ΙΑΡΥΤΗΣ - ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΣΩΤΗΡ. ΛΑΜΠΑΔΑΡΙΔΗΣ

Αἱ Προκόννησοι

ΑΠΟ ΤΩΝ ΑΡΧΑΙΟΤΑΤΩΝ ΧΡΟΝΩΝ ΜΕΧΡΙ ΤΩΝ ΗΜΕΡΩΝ ΗΜΩΝ
'Ανέκδοτος 'Ιστορική πραγματεία ὑπὸ τοῦ ἱατροῦ κ. 'Ιπ. Μακρή
ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΣΙΣ ΚΕΙΜΕΝΟΥ ΚΑΙ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΟΝ ΥΛΙΚΟΝ ΥΠΟ ΤΟΥ ΔΙΕΥΘΥΝΤΟΥ ΜΑΣ κ. Νίκ. ΛΑΜΠΑΔΑΡΙΔΗ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)
Σκύλαξ ὁ γεωγράφος εἰς τὸν περίπλου αὐτοῦ, ὡς ἀνεφέραμεν ἀνωτέρω γράφει: «Νῆσος ἐστὶν καὶ πόλις Προκόννησος καὶ ἑτέρα νῆσος εὐλίμενος Ἐλαφόννησος γεωγραφοῦσι δ' αὐτὴν Προκόννησις». Καὶ ταῦτα ἐφ' ὅσον ἀπεδείχθη ἡδη ὅτι κατὰ Στράβωνα παλαιὰ Προκόννησος εἶναι ἡ Ἀλώνη, διὰ τὸν πολὺ πρᾶγενέστερον αὐτοῦ Σκύλακα ἀκμάσαντα κατὰ τὴν Ε' π.χ. ἑκατοετηρίδα ἢ τοὶ 400 ἔτη πρότερον, ἀπλῶς Προκόννησος πρέπει νὰ εἶναι ἡ Ἀλώνη, Ἐλαφόννησος δὲ ὁ Μαρμαρᾶς ἐφ' ὅσον τυγχάνει καὶ εὐλίμενος ἔχουσα εἰς τὸ δυτικὸν τμήμα τῆς βορείου παραλίας αὐτῆς τὸν μέγαν καὶ λαμπρὸν λιμένα τοῦ Πεταλά ἀσφαλίστατον ἀπὸ πάντων τῶν ἀνέμων. Ἄρα κατὰ τοὺς χρόνους τοῦ Σκύλακος τὸ ἑπικρατοῦν ὄνομα τῆς νήσου τοῦ Μαρμαρᾶ ἦτο Ἐλαφόννησος.

2) Ὄνομα ἐκάστης τῶν νήσων κατὰ τοὺς Ἀρχαίους χρόνους

Τοῦτο εἶναι πολὺ δύσκολον νὰ ὀρισθῆ διότι ἀντιγνώμια καὶ ἀσάφεια παρατηρεῖται μεταξὺ τῶν συγγραφέων, ὧν τὰ ἔργα περιεσώθησαν μέχρις ἡμῶν. Ἐὰν ἐσώζοντο ἢ ποτὴ εὐρεθῶσιν τὰ γραφέντα ὑπὸ Ἀγαθοκλέους τοῦ Κυζικίου, ἴσως ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου ἀποκτήσωμεν σαφεστέρως γνώσεις. Ἦδη ἐπὶ τῆς βάσει τῶν γνωστῶν συγγραφέων θέλομεν προσπαθῆσαι νὰ διατυπώσωμεν εἰκασίας τινάς, αἵτινες καὶ ὡς εἰκασίαι θὰ εἶναι χρήσιμοι διότι θὰ δώσωσι ἀφορμὴν εἰς τοὺς ἀρμοδιότερους ἡμῶν νὰ διαφωτίσωσι τὸ ζήτημα ἐπανορθοῦντες τὰ ἡμερτημένα.

Πλίνιος ὁ πρεσβύτερος ἐν τῷ Ε' βιβλίῳ αὐτοῦ γράφων περὶ τῶν νήσων τούτων, ἀπαριθμεῖ τὴν Ἀλώνη μετὰ φρουρίου, τὴν Ἐλαφόννησον, ἣτις καὶ Προκόννησος καὶ Νευρίς ὠνομάζετο, τὴν Ὀφιοῦσαν τὴν Ἀκανθῶν, τὴν Φοῖβην, τὴν Σκόπελον, τὴν Πορφυριώνην, τὴν Δελφακίαν, τὴν Πολυδώραν, καὶ τὸ Ἀργακίον ἢ Ἀργακαῖον μετὰ φρουρίου. Διογένης ὁ Κυζικηνὸς τὸν ὁποῖον μνημονεῖ Στέφανος ὁ Βυζάντιος ἐν λέξει Βέσβικος, ἀναφέρει τὴν Ἀλώνην, τὴν Προκόννησον, τὴν Φοῖβην, τὴν Φυσίαν, τὴν Ὀφιοῦσαν καὶ τὴν Βέσβικον, προσθέτων ὅτι εἶναι γόνιμοι καὶ λιπαραὶ, ὅπερ παρερμηνείας ὁ Χριστόφορος Κελλάριος προσέθηκε δύο ἐπὶ νήσους ἀντιπάρκτους τὴν Γόνιμον καὶ Λιπαράν. (CRIST CELLARI NOTITIAE ORBS ANTIQVVS Λειψία 1773 Α' 104.—). Κατ' ἄλλην γραφὴν Στέφανος ὁ Βυζάντιος ἀπαριθμεῖ ὡς ἐξῆς τὰς νήσους: Προκόννησος, Φοινίκη (πιθανῶς Φοῖβη), Ἀλώνη (πιθανῶς Ὀφιοῦσα), Ἀφρόδεσσα, Βέσβικος κ.λ.π.

Εἰς πάντας τοὺς καταλόγους τούτους εὐρίσκωμεν ὀνόματα καθ' ὅτινα καὶ εἶναι ἐκτὸς ἀμφισβήτησεως, εἶναι δὲ τὰ ἐξῆς:

1ον.— ΑΛΩΝΗ, αὕτη δὲν δύναται νὰ εἶναι παρὰ ἡ σημερινὴ Ἀλώνη καὶ διὰ τὴν ταυτότητα τοῦ ὀνόματος καὶ διότι μνημονεύεται ὡς ἔχουσα φρούριον, ὧν τῶν ἐπὶ τῆς νήσου ταύτης ὡς εἶδομεν σώζονται μέχρι σήμερον ἐρείπια ἀρχαίου φρουρίου καὶ ἄλλα ἀρχαῖα μνημεῖα. Τὸ ὄνομα τῆς νήσου ταύτης μετεβλήθη ὑπὸ τῶν Βυζαντινῶν εἰς Ἀλώνηαν, ὑπὸ τῶν Τούρκων δὲ εἰς Πασαλιμάν. Εἶναι δὲ ὡς εἶδομεν ἡ πελαῖα

Προκόννησος τοῦ Στράβωνος. 2ον.— ΠΡΟΚΟΝΝΗΣΟΣ, Προκόννησος, Νευρίς, Ἐλαφόννησος ἐπὶ δὲ καὶ Προκόννησος δὲν δύναται νὰ εἶναι ἄλλη παρὰ ὁ σημερινὸς Μαρμαρᾶς, ἢ Νέα Προκόννησος τοῦ Στράβωνος, ἢ ἔχουσα μετὰ τὸν λιθὸν λευκοῦ σφῆδρα ἐπαινούμενην.

3ον.— ΟΦΙΟΥΣΑ, ἡ ἐπὶ τῶν Βυζαντινῶν λεγομένη Ἀφουσία δὲν δύναται νὰ εἶναι ἄλλη παρὰ ἡ σημερινὴ Ἀφουσία καὶ διότι τὸ ὄνομα παρέμεινε ἔκτοτε τὸ αὐτὸ καὶ διότι παρ' ἀπάντων τῶν ἀνω συγγραφέων μνημονεύεται. Κατὰ τινος Στέφανος ὁ Βυζάντιος διακρίνει τῆς Ὀφιοῦσης τὴν Φυσίαν. Πιθανώτερον εἶναι νὰ δεχθῶμεν ὅτι ἡ ἐκδοχὴ αὕτη προήλθεν ἐξ ἐσφαλμένης ἀναγνώσεως ἢ γραφῆς, διότι οὐδεὶς ἄλλος συγγραφεὺς διακρίνει δύο νήσους ὑπὸ τῆς αὐτῆς ὀνομασίας. Κατὰ ταῦτα πρέπει νὰ δεχθῶμεν ὅτι ταυτίζει τὰς νήσους ταύτας καὶ ὅτι μεταξὺ τῶν δύο λέξεων ἦτο ὁ διαζευκτικὸς σύνδεσμος, ὅστις ὑπὸ τινος ἀντιγραφέως παρελήφθη. Κατ' ἄλλην γραφὴν Στέφανος ὁ Βυζάντιος ἀναγράφει Φυσίαν καὶ Ἀφρόδεσαν πιθανώτατα καὶ ἐνταῦθα πρόκειται περὶ ἐσφαλμένης γραφῆς τῆς λέξεως Ὀφιοῦσα.

4ον.— ΦΟΙΒΗ, ἐνταῦθα εἶναι ἐπὶ δυσκολώτερος ὁ καθορισμὸς ποῖα νήσος ἔφερε τὸ ὄνομα τοῦτο. Ἐὰν ὁμως δεχθῶμεν ὅτι ἐκ τῶν τεσσάρων κατοικημένων Προκόννησων καθορίσωμεν ἡδὴ τὰς τρεῖς ὡς Φοῖβη ἀπομένει ἡμῖν ἡ τετάρτη, ἡ Κούταλις. Ὑπὲρ τῆς ἐκδοχῆς ταύτης συνηγορεῖ τὸ ὅτι Διογένης ὁ Κυζικηνὸς μνημονεῖ Ἀλώνην, Προκόννησον, Ὀφιοῦσαν ἢ Φυσίαν καὶ Φοῖβην, δὲν ἦτο δὲ δυνατόν νὰ μνημονεύσθαι

ἀκατοικήτους ἐρηνήσους καὶ νὰ παραλείψῃ τὴν κατοικημένην Κούταλιν, ἣτις ἐκ τινῶν μαρμάρων ἐπ' αὐτῆς εὐρίσκομένων φαίνεται ὅτι κατοικεῖτο ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτάτων χρόνων. Ὑπὲρ τῆς ἀπόψεως ταύτης συνηγορεῖ καὶ τὸ ὅτι κατ' ἄλλην γραφὴν Στέφανος ὁ Βυζάντιος ἀντὶ Φοῖβης ἀναγράφει Φοινίκην, φρονούμεν ὅτι καὶ ἐνταῦθα θὰ πρόκειται περὶ ἐσφαλμένης γραφῆς τῆς λέξεως Φοῖβη.

5ον.— ΑΚΑΝΘΟΣ, ΣΚΟΠΕΛΟΣ, ΠΟΡΦΥΡΙΩΝΗ, ΔΕΛΦΑΚΙΑ, ΑΦΡΟΕΣΣΑ. Τὰ ὀνόματα ταῦτα ἔφωρον προφανῶς αἱ περὶ τὰς Προκόννησους μικραὶ καὶ ἀκατοικήτοι ἐρηνήσοι. Δὲν ἔχομεν, δυστυχῶς, στοιχεῖα, ἵνα καθορίσωμεν ταύτας, ἀλλὰ καὶ τοῦτο μικρὰν σημασίαν ἔχει.

6ον.— ΠΟΛΥΔΩΡΑ καὶ ΑΡΤΑΚΑΙΟΝ. Ἐκ τούτων ἡ μὲν πρώτη πρέπει νὰ εἶναι ἡ ἐξωθεν τῆς Ἀρτάκης νήσος Ἀπηγανοῦσα, ἢ ἐμνημονεύσαμεν εἰς τὸ περὶ Κυζίκου ὡς νήσον τοῦ Πολυδώρου, ἐν ἣ κατὰ Διόδωρον τὸν Σικελιώτην οἱ Ἀθηναῖοι μετὰ τὴν καταναυμαχίαν τῶν Σπαρτιατῶν παρὰ τὴν Κύζικον, ἐστήσαν τρόπαιον, ὅπερ ἦτο ὀρατὸν ἐκ Κυζίκου. Οὕτως ἡ Ἀπηγανοῦσα εἶναι ὀρατὴ ἐκ Κυζίκου. Τὸ δὲ Ἀρτακαῖον ἢ Ἀρτάκειον δὲν δύναται νὰ εἶναι ἄλλη παρὰ ἡ ἐμπροσθεν τῆς Ἀρτάκης μικρὰ νησὶς Κερά σήμερον ὀνομαζομένη, ἣτις κατὰ Στράβωνα ἦτο ὀμώνυμος τῆ πόλει Ἀρτάκη, ἀπέχουσα ἀπ' αὐτῆς στάδιον καὶ ἔχουσα φρούριον. Ὅντως ἐπ' αὐτῆς σώζονται μέχρι σήμερον ἐρείπια ἀρχαίου φρουρίου.

7ον.— ΒΕΣΒΙΚΟΣ. Αὕτη εἶναι ἡ ἀνέκαθεν γνωστὴ ἀπέναντι τῶν ἐκβολῶν τοῦ Ρυνδακοῦ ἢ Μακέ-

στον ποταμοῦ νήσος γνωστὴ σήμερον ὑπὸ τὸ ὄνομα Καλόλιμνο-ἢ Καλόνυμος τῶν Βυζαντινῶν χρόνων. Τὸ βυζαντινὸν δὲ τοῦτο ὄνομα εἶναι συμφωνώτερον πρὸς τὰ πράγματα διότι ἡ νήσος δὲν ἔχει καλὸν ἀλλὰ μέτριον λιμένα, πρὸς ἐξευμενισμόν δὲ φαίνεται τῶν ἐναντιοτήτων ἐδόθη τὸ ὄνομα Καλόνυμος. Κατὰ Στέφανον τὸν Βυζάντιον ἡ Βέσβικος ὠνομάσθη οὕτω ἐκ τοῦ ὀνόματος τοῦ οικιστοῦ αὐτῆς Βεσβίκου, ὅστις ἦτο Πελασγός. Κατὰ τὴν μυθολογίαν δὲ ὡς ἀναφέρει Ἀπολλώνιος ὁ Ρόδιος συνέστη ἡ νήσος ἐκ τοῦ ἐξῆς περιστατικοῦ: Οἱ γίγαντες ἀποσπῶντες βράχους ἐκ τῶν ὄρεων ἐρίπτον αὐτοὺς εἰς τὴν θάλασσαν προσπαθοῦντες νὰ ἀποφράξωσι τὰς ἐκβολὰς τοῦ ποταμοῦ Ρυνδακοῦ. Ἡ Περσεφὼν ὡς προστατίς τῆς Κυζίκου καὶ εἰδικῶς λατρουμένη ἐν αὐτῇ διὰ τῆς μεγαλοπρεποῦς ἐορτῆς τῶν Φερεφαιῶν, ἵνα προστατεύσῃ τὴν Κύζικον, ἣτις θὰ ἐβλάπτετο ἐκ τῆς πλημμύρας τοῦ ποταμοῦ καθ' ὅτι ἡ περὶ τὸν Ρυνδακὸν χώρα ἀνῆκε εἰς τοὺς Κυζικηνοὺς καλλιεργούμενη ὑπ' αὐτῶν, μετέβαλε τοὺς ριπτομένους εἰς τὴν θάλασσαν λίθους εἰς νήσον, τὴν Βέσβικον, ὃ δὲ Ἡρακλῆς ἐφόνησε διὰ τῶν βελῶν αὐτοῦ τοὺς γίγαντας. Κατὰ τὸν Ἀπολλώνιον δὲ, εἰδικῶς ἐν τῇ νήσῳ καὶ ὁ τάφος τοῦ γίγαντος Αἰγαῖου ἢ Βριάρεω περὶ τοῦ ὁποίου λέγει ὁ Ὅμηρος ἐν τῇ Ἰλιάδι. «...Ὀχ' ἐκατόγχερα καλέεσας ἐς Ὀλυμπον ὃν Βριάρεων καλέουσι θεοί, ἄνδρες δὲ πάντες Αἰγαίω-να...».

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

Χάρτης τῶν Προκόννησων μετὰ τὰς ὀνομασίας των ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτάτων χρόνων μέχρι σήμερον

ΜΑΡΜΑΡΙΝΑ ΝΕΑ

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΚΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΜΑΡΜΑΡΙΝΩΝ ΚΑΙ ΚΥΖΙΚΗΝΩΝ

ΗΜΙΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΚΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΟΥ ΠΡΟΙΚΟΝΝΗΣΙΑΚΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΠΕΡΑΜΙΩΝ-ΚΥΖΙΚΗΝΩΝ

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

*Εσωτερικού: Δρχ. 50
*Εξωτερικού: Δολάρια 5
Κοινοτήτων, Γραφείων, Τραπεζών, Επιχειρήσεων Δρχ. 300

*Ιδιωτικά δημοσιεύσεις και διαφημίσεις κατά συμφωνίαν

ΑΕΡΟΠΟΡΙΚΗ ΑΠΟΣΤΟΛΗ ΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ ΤΟ ΔΙΠΛΑΣΙΟΝ ΤΗΣ ΤΙΜΗΣ

ΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΠΡΟΠΗΡΩΝΟΝΤΑΙ

ΟΙ δεχόμενοι δύο φύλλα της εφημερίδος μας θεωρούνται συνδρομηταί της και υποχρεούνται να πληρώσουν την συνδρομήν των.

Διευθυντής υπεύθυνος κατά Νόμον:

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΣΩΤ. ΛΑΜΠΑΔΑΡΙΑΣ

Κατοικία: Κουρτίδου 11 Τηλ. 884.780 ΑΘΗΝΑΙ

Προϊστάμενος Τυπογραφείου ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΣΤΟΥΜΠΟΣ Γερανίου 7.

ΤΑ ΘΕΟΦΑΝΕΙΑ ΚΑΙ Η ΕΟΡΤΗ ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΟΠΙΤΤΑΣ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΜΗΧΑΝΙΩΤΩΝ Η ΜΗΧΑΝΙΩΝΑ

Και έφ'ετος οι Μηχανιώται έφώτισαν τα Θεοφάνεια στη Νέα Πέοαμο Μεγαρίδος. Έτσι τα δύο αγαπημένα και γειτονικά χωριά πάνω στην Κύζικη ξαναζωντάνεψαν με τις ανάμνησεις των Μηχανιωτών και των Περαμιωτών.

Αφού παρηκολούθησαν όλοι μαζί την θείαν λειτουργίαν και τον άγιασμόν των ύδάτων κατά τα πατροπαράδοτα έθιμα έκοψαν και την πρωτοχρονιάτικη πίττα του Σύλλογος των.

Μεταξύ των παρευρεθέντων εορμειώσαμεν τους κ.κ. Αθ. Τρυγονίδην, Πρόεδρον, Ευάγγελον Τσαλκίδην, Αντιπρόεδρον, Γεώργ. Βουλγαράκη, Γεν. Γραμματέα, Φώτην Τσαποντισήν, Ειδ. Γραμματέα, Κων. Χατζηκωνσταντήν, Παντελήν Τάσον, Συμβούλους, τον κ. και κ. Εδαγγέλου Πόγκα, τους κ.κ. Κων. Τσιγκιράκη, Παναγιώτην Χιωτόπουλον, Γεώργ. Ζαφειρίον, και τον κ. Ι. Θεοδωρίδην, ό οποίος κάθε χρόνο προσφέρει δύο πίττες εις τον Σύλλογον.

Τό φλουρι έπесе της μιάς πίττας εις την κυρίαν Πόγκα και της άλλης εις τον κ. Σωτ. Χιωτόπουλον.

Όλοι μαζί παρεκάθησαν εις κοινόν γεύμα εις έν εκ των κέντρων της παραλίας της ώραίας Νέας Περάμου και άνεχώρησαν άογα τό άπόγευμα με τας καλλιτέρας έντυπίσεις.

Τα «Μαρμαρινά Νέα» είναι έπίμοχθος και δαπανηρά προσπάθεια διαπνεομένη από ευγενή Ιδαγικά. Όσοι έκτιμούν τό πατριωτικόν έργον μας άς μή καθυστερούν την άποστολήν της συνδρομής των.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΖΩΗΝ ΤΩΝ ΣΥΝΟΙΚΙΣΜΩΝ ΚΑΙ ΠΑΡΟΙΚΙΩΝ ΜΑΣ

Γάμοι

Είς ευρύτατον κύκλον εκλεκτών προσκεκλημένων, μετά πάσης λαμπρότητος έτελέσθησαν έν Αθήναις την 26ην Δεκεμβρίου 1962 και εις τον ιερών Ναών του Αγίου Γεωργίου (Καρύται), οι γάμοι του άριστου νέου κ. Γεωργίου Γουδή μετά της γαριτοβούτου θηνίδος Μάρως, πρωτοτόκου θυγατρός του αγαπητού εκ Μαρμαρά συμπατριώτου κ. Αποστόλου Φωτιάδου.

Συγχαίροντες θερμώς τους γονείς διά τό εύτυχές γεγονός, εύχόμεθα εις τους νεογύμους βίον πολύχρονον και πανευτυχή.

Γεννήσεις

Η κυρία Ξανθή, σύζυγος κ. Αθανασίου Κυριακίδου, υιού του εκ Μαρμαρά αγαπητού και καλού συμπατριώτου μας κ. Αδαμαντίου Κυριακίδου, απέκτησε θυγατέρα την 1)12)62. Είς τους εύτυχείς γονείς, τον πάππον, μάμην, θείους, κλπ συγγενείς εύχόμεθα καλορρίζικος ή πρωτότοκος, να τους ζήση και να την χαίρωνται.

Βαπτίσεις

Η από 25ετίας καλώς έγκτε-

στημένη έν Σηάτλε Ουάσιγκτων της Αμερικης, συμπατριώτισσα κ. Αφεντούλα Διομαντή Μουσιού, αδελφή του εκ Παλατίων του Μαρμαρά κ. Στεφάνου Χατζηβαρσαμή, άφιχθείσα πρό εξαμήνου περίου ένταυθα, μετά του άνειμού της κ. Γρηγορίου Χατζηβαρσαμή, προς έπίσκεψιν των έν Νέοις Παλατίοις έγκατεστημένων συγγενών της, έβάπτισε τον παρελθόντα μήνα εις τον ιερών ναών Νέων Παλατίων τό κοριτσάκι του κ. Γεωργίου και της άνειρίας της κ. Αφρούλας Μέση, χαρίσασα εις αυτό τό όνομά της, Αφεντούλα. Είς τους γονείς, την άνάδοχον, τον πάππον, μάμην, θείον, θείες κλπ, συγγενείς εύχόμεθα καλορρίζικος τό όνομα, να τους ζήση ή νεοφώτιστος και να την χαίρωνται.

Η κ. Αφεντούλα άνεχώρησε τον π. μήνα έπιστρέφουσα εις Αμερικήν.

Πένθη

Είς ήλικίαν 62 ετών άπεβίωσεν έν Νέοις Παλατίοις και έκηδεύθη με συμμετοχήν πλήθους συγχωριανών του ό εκ Παλατίων του Μαρμαρά, καταγόμενος συμπατριώτης, Δημήτριος Λαμιλί-

της. Τους οικείους και συγγενείς του θερμώς συλλυπούμεθα. —Την 19)10)62 άπεβίωσεν έν Πειραιεί και έκηδεύθη εκ του Ιερού Ναού Αναστάσεως με συμμετοχήν πλήθους κόσμου συμπατριωτών, ή Ειρήνη σύζυγος Λαζάρου Βεζιρζόγλου, τό γένος Χρ. Μπούρη εκ Παλαιμάνιου της Αλώνης. Τους οικείους και συγγενείς της, θερμώς συλλυπούμεθα.

Μνημόσυνα

Την 26ην παρελθόντος Νοεμβρίου έτελέσθη έν Ν. Μαρμαρά τό τεσσαρακονθήμερον μνημόσυνον της Κατίνας Πετσέτα τό γένος Ιωάννου Μηνά εκ Μαρμαρά. —Επί τη συμπληρώσει έτους από του θανάτου του εκ Μαρμαρά συμπατριώτου Νικολάου Εύσταθιάδου, έτελέσθη υπό της σύζυγος του κ. Κατίνας έτήσιον μνημόσυνον, εις τον Ιερόν Ναόν Αγίου Λουκά (Αθηνών), εις τό όποιον παρευρέθησαν άρκετοί συμπατριώται. Επίσης ή κ. Κατίνα Εύσταθιάδου άπέστειλε εις Ν. Μαρμαράν, τό ποσόν των δραχμών 3.000 εις μνήμην του συζύγου της.

ΝΕΑ ΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΝΕΑΝ ΚΟΥΤΑΛΗΝ

Έφ'ετος στο χωριό μας, όπως κάθε χρόνο ήλθαν προς παραθερισμόν πολλοί συμπατριώται μας κατοικούντες έν Αθήναις, Πειραιά, Θεσσαλονίκη, και ό τακτικός πλέον, καταστάς παραθεριστής, σεβάσμιος καπετάν Γεώργιος Γιαννόπουλος, ό όποιος διά δωρεάς του έκαμε καλλιτεχνικά κικκλιδώματα των άναλόγων της Εκκλησίαν μας, έξέφρασε την έπιθυμίαν όπως μόνιμος κατοικήση εις Ν. Κούταλην, διότι βόηκε παλαιούς γνωρίμους, περιβάλον άδελφικόν, ως και διά την ωραιότητα του χωριού. Αύτη είναι κοινή έκφρασις όλων των έπισκεπτών οι όποιοι έκφράζονταν ένθουσιωδώς τόσον υπό άνεπιστήμων όσον και των έπιστήμων, ως συνέβη με τον Υπουργόν. Έμπορικής Ναυτιλίας, κ. Κωτιάδην, ό όποιος, έλθών εις Αθήμον όπως άντιπροσωπεύση την Κυβέρνησιν επί τη 50ετηρίδι από της άπελευθερώσεως της Αθήμου έξέφρασεν την έπιθυμίαν να έπισκεφθ ή και την Ν. Κούταλην. Ό δε βουλευτής Αθήμου κ. Ξενοδοχειακής παρακάλεσε τον υποφεινόμενον όπως συνοδεύση τούτον. Προθύμως έπραξα τόυτο και διά δύο ταξί μετά του κ. Υπουργού, Νομάρχου, Έπαρχου, Διοικητού Αστνομίας, Αημενάρχου, ύπασπιστών του κ. Υπουργού, Βουλευτών, κ.κ. Ξενοδοχειαδών, Βιτούλια και Σπίρου μετέβημεν στην Κούταλην. Τού έκαμεν κατάλληλη ή καθαριότητα, ή νοικοκυροσύνη των σπιτιών ως και τά κατασκευασθέντα έργα, υπεσχέθη δα την λειτουργείαν σχολής διτών και δσα ότι άφορούν την απογυαλιείαν θα τον βρούν πρόθυμον συμπαραστάτην. Είς δα προινήν έκπομπήν της ΕΡΡ της 7-10-62 έξήρε, ότι έπισκεφθ τό χωριό της προόδου και των έργων. Τό χωριό με ζωντάνια. Είμεθα τό δεύτερο απογγαλιευτικό κέντρον της Ελλάδος, μετά την Κάλυμνο.

Όμοίως έπισκέφθησαν τό χωριό μας έξ Αμερικης αί κ. Πηγή Έμμανουήλ μετά της αδελφής της κ. Ελένης Αφεντάκη, έτέλεσαν μνημόσυνον υπέρ αναπαύσεως των ψυχών των προσφιλών αυτών συζύγων Δημόσθενους και Νικολάου, παρέθεσαν τέιον εις όλον τό εκκλησιασμο εις τό καφενειον του κ. Κ. Παπαδοπούλου και έν συνεχεία τους έδεξώθησαν έν τη αίθουση της σχολής, όμοι μετά των έξ Αμερικης άφιχθέντων αγαπητών συμπατριωτών κ. κ. Ιωάννου Μαριώλη και Αντωνίου Κολιτρά μετά των κυριών των οι όποιοι και προσέφερον ή μεν Κα Έμμανουήλ 50 δολ. ύπερ του σχολείου και ένός ράσου διά την εκκλησίαν, ό κ. Ιωάννης Μαύρηλης άνά 1.000 δραχμάς έκκλη-

σίαν και σχολείον, και ό κ. Αν Κολτράς δρ. 500 διά τό σχολείον, οι όποιοι άπέσπασαν τας θερμάς εύχαριστίας των παρισταμένων. Τους εύχόμεθα καλό ταξίδι.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ ΠΑΝΤΑΖΟΓΛΟΥ ΣΑΤΥΡΙΚΟΙ ΣΤΙΧΟΙ 1963

Αρχημνιά κι Αρχηχρονιά, κι (άρχη καλώς μας χρόνος, από τον κόσμο δε ξεφυγε, ή θλίψη και ό πόνος. Αρχημνιά κι Αρχηχρονιά, τη (θέλον οι Μεγάλοι, γιατί δε καλοσκέπτονται, και του (πρώχου τό χάλι Αρχημνιά κι Αρχηχρονιά χα- (ρά και με τραγούδια, ν' άνθίζου μεσ' τό σπήτια μας, (τά πιό καλά λουλούδια. Αρχημνιά κι Αρχηχρονιά, θα (πάνε στη Ξελήνη; άραγε την ρωτήσανε; τους θέλει (και Εκείνη; Αρχημνιά κι Αρχηχρονιά, τι (γίνεται στη Κούβα; ό Κέννεντυ τον έβαλε, τον Κά- (στρο μεσ' τη Κλούβα! Αρχημνιά κι Αρχηχρονιά, ό (Κρούτσεφ και ό Τίτο, μήπως κι αυτοί κατέληξαν, (Γατα (πυρί μηχθίτω; Αρχημνιά, κι Αρχηχρονιά, (δώστε-γρά παιδάκια, δδρα πολλά να χαίρουνται κι' αυ- (τά τά φτωχαδάκια! Αρχημνιά κι Αρχηχρονιά, (Σεις πούσαθε στα ξένα, ν' άρχεσθε στην Ελλάδα μας τη (Μάνα που σάς γέννα Αρχημνιά κι Αρχηχρονιά, φέ- (τος πολλά τά χιόνια, γιαντό και θα άργήσουνε, γάρ- (θουν τά χελιδόνια. Αρχημνιά κι Αρχηχρονιά, τά (χρόνια μου τά πέρασα, άπ' τά Ουδόνιατριά μου, στα Ό- (γδοήντα τέσσαρα. ΗΛΙΑΣ Δ. ΠΡΩΤΩΨΑΛΤΗΣ Νέα Παλάτια Γανουάριος 1963

ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΑΠΑΣΣΟΝΤΑΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΝ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΑΣ ΜΑΣ

Όσοι εκ των συνδρομητών μας άλλασσον διευθύνσεις παρακαλούνται να μας γνωρίζουν τουτο δι' έπιστολής των, άλλω, σάθεμιαν εθθώνην φέρομεν διά την, τυχόν, άπάλειαν του φύλλου, τό όποσον και θα τους στέλλεται εις την παλαιάν αδύτων διευθύνσιν.

Η ΕΟΡΤΗ ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΟΠΙΤΤΑΣ ΤΟΥ ΠΡΟΙΚΟΝΝΗΣΙΑΚΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

Είς τό έν Πειραιεί γνωστον κέντρον «Σπεισοπούλα» έγινε τό Σάββατον βράδυ, της 12ης Γανουαρίου, ή προαγγελθείσα συγκέντρωσις των Προικοννησίων διά την εορτήν της Βασιλόπιττας του Προικοννησιακού Συνδέσμου Πειραιώς. Είς την συγκέντρωσιν έλαβον μέρος άρκετοί συμπατριώται και φίλοι των Προικοννησιών οι όποιοι εις μίαν εύχάριστον φιλικήν και πατριωτικήν συνεστίασιν διασκέδασαν από της 8.30 μ.μ. μέχρι πρωίας. Περί την 11.30 μ.μ. ό Πρόεδρος του Συνδέσμου κ. Αθανάσιος Δαμασκηνός, έν μέσφ των μελών του Διοικητικού Συμβουλίου, έκοψε την βασιλόπιττα, τά τεμάχια της όποιας μοιράσθησαν εις όλους τους έν τη αίθουση εύρισκομένους, τό δε νόμισμα (μία χρυσή λίρα) έτυχε εις φιλικόν πρόσωπον της παρέας του κ. Αποστόλου Φωτιάδη.

Περί την 11.30 μ.μ. ό Πρόεδρος του Συνδέσμου κ. Αθανάσιος Δαμασκηνός, έν μέσφ των μελών του Διοικητικού Συμβουλίου, έκοψε την βασιλόπιττα, τά τεμάχια της όποιας μοιράσθησαν εις όλους τους έν τη αίθουση εύρισκομένους, τό δε νόμισμα (μία χρυσή λίρα) έτυχε εις φιλικόν πρόσωπον της παρέας του κ. Αποστόλου Φωτιάδη.

"Η ΠΡΟΠΟΝΤΙΣ" ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΙΑ ΑΣΦΑΛΕΙΩΝ Έτος Ίδρύσεως 1917 ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ Φραγκλίνου Ρουζβελτ 41 Τηλέφωνα 626.051-623.660 ΑΣΦΑΛΕΙΑΙ: ΠΥΡΟΣ-ΘΑΛΑΣΣΗΣ ΑΤΥΧΗΜΑΤΩΝ - ΑΥΤΩΤΩΝ Ταχεία έξυπηρέτησις Αμεσος διακανονισμός ζημιών Πρακτορεία εις όλας τας χώλες της Ελλάδος

Τα «Μαρμαρινά Νέα» είναι ό συνδετικός κρίκος των άπάνταχού γής διαβιούντων συμπατριωτών μας. Ένισχύσατέ τα εις την πολύτιμον αυτην πατριωτικήν άποστολήν των.

ΚΕΝΤΡΟΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΚΑΙ ΒΥΖΑΝΤΙΝΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ ΕΝ ΒΟΣΤΩΝΗ ΤΩΝ Η. Π. Α. ΤΟ ΟΠΟΙΟ ΘΑ ΦΕΡΗ ΤΟ ΟΝΟΜΑ ΤΟΥ ΑΙΜΙΝΗΣΤΟΥ ΣΥΜΠΑΤΡΙΩΤΟΥ ΜΑΣ ΤΑΙΗΛΟΡ

Αγγέλεται εκ Βοστώνης των Ηνωμένων Πολιτειών ότι κατόπιν προτάσεως του Αρχιεπισκόπου Βορείου και Νοτίου Αμερικης κ. Γιακώβου, ή Εφορία του «Ταβουλαριδείου Κληροδοτήματος» —Ταίηλορ Σκόλαρσι Φαουντέισον— έχορήγησεν εις την Αρχιεπισκοπήν ποσόν 140.000 δολλαρίων διά την άνεγερσιν παρά την Θεολογικήν Σχολήν της Αρχιεπισκοπής, πλησίον της Βοστώνης, κτήριον προοριζομένου να στεγάση κέντρον έλληνικών και βυζαντινών σπουδών εις τό όποιον θα δοθ ή τό όνομα «Ταίηλορ Μεμόριαλ Σέντερ Φορ Έλληνικ Μπιζανταίν Σιάντις».

Ός γνωστόν, εις τους συμπατριώτας, τό «Ταβουλαριδειον Κληροδοτήμα» είναι ή διά κληροδοσίας μεγάλη δωρεά, εις τους Έλληνας της Αμερικης, του άειμνήστου εκ Μαρμαρά συμπατριώτου μας Σωτηράκη Γρηγορίου Ταβουλάρη (Ταίηλορ) διά της όποιας ιδρύθη πρό 10ετίας περίοις έν Αμερική ή πασίγνωστος καταστάσα πλέον εις όλον τον κόσμον Ιερατική Σχολή «Ταίηλορ Σκόλαρσι Φαουντέισον» και εκ ταύτης σήμερα, ως αναφέρεται άνωτέρω, ή άνεγερσις έν Βοστώνη του «Ταίηλορ Μεμόριαλ Σέντερ Φορ Έλληνικ Μπιζανταίν Σιάντις».

ΑΓΟΡΑ ΜΕΤΟΧΙΩΝ ΜΕΤΑ ΠΕΥΚΟΦΥΤΩΝ ΕΚΤΑΣΕΩΝ ΠΕΡΙΟΧΗΣ Ν. ΜΑΡΜΑΡΑ ΠΡΟΣ ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΗΝ ΕΚΜΕΤΑΛΕΥΣΙΝ

Αγγέλεται εκ Νέου Μαρμαρά ότι πρό ήμερών ήγοράσθησαν τά γειτονικά προς τό χωριό Μετόχια των Μονών Αγίου Όρους Παντοκράτωρος «Αγάπικο» και Έσφιγμένον «Αγία Κυριακή», τό μεν πρώτον από μίαν Γαλλικήν Έταιρίαν τό δε δεύτερον από τον κ. Γεώργιον Παναγάκη, φαρμακέμπορον, κάτοικον Αθηνών, προοριζόμενα διά τουριστικούς σκοπούς διότι έχουν έκτεταμένας παραλίας άμμόδεις και με άρκετά πεύκα.

Τούτο σχολιαζόμενον υπό των κατοίκων λέγεται ότι ύσως να έχη κάποια μελοντικήν ώφέλεια διά τον τόπον, ύσως όμως και καταστρεπτικήν, διότι ένφ ήλιζόν όλοι ότι αί δασικαί αυταί έκτάσεις θα περιήρχοντο ήμεραν τινά εις τους κατοίκους διά να διευρυνθ ή καλλιέργεια που είναι λίαν περιορισμένη, τάρα με τό γεγονός της άγοραπωλησίας αποκλείεται πλέον.

ΕΝΑ ΚΑΘΕ ΜΗΝΑ

ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΠΑΛΙΟΥΣ ΤΟΠΙΚΟΥΣ ΜΑΣ ΚΩΔΙΚΑΣ
ΔΙΑΚΑΣΤΙΚΗ ΑΠΟΦΑΣΙΣ
ΠΕΡΙ ΔΙΑΛΥΣΕΩΣ ΑΡΡΑΒΩΝΩΝ
(Απόφασις 'Ερήμην)

Απόσπασμα από τον «Κώδικα» αποφάσεων
του Πνευματικού και Μικτού Συμβουλίου
της Ιεράς Μητροπόλεως Προικοννήσου

ΤΟ ΕΝ ΜΑΡΜΑΡΑ Μικτόν 'Εκκλησιαστικόν Δικαστήριον
συγκείμενον εκ του Σεβ. Αγ. Προικοννήσου κ. Σωφρο-
νίου ως προέδρου και των τακτικών αυτού μελών Π.
'Ελευθερίου, Π. Κυριακού Π' Προδρόμου, Νικολάου
Σαββόπουλου, 'Αποστόλου Ταβλαράκη, Σπύρου Νεστορί-
δου, την νόμιμον αποτελούντων άπαρτίαν, συνήλθεν την
20 Σεπτεμβρίου έ. έ. (1905) ημέρα Τρίτη, εν τη επί τούτω
ώρισμένη των συνεδριάσεων αυτού αίθουση, παρόντων και
του Γραμματέως αυτού Δ. Βέβρη, όπως δικάση και άπο-
φασίση επί της έξης υποθέσεως:

Το Μικτόν 'Εκκλησιαστικόν Δικαστήριον της 'Ι. Μη-
τροπόλεως Προικοννήσου εξέδωτο την υπ' αριθ. 80 και
ήμερ. 16 Αυγούστου έ. έ. κατ' αντιμωλίαν άποφασιν δι'
ής έκύθησε έγκυρον και νόμιμον την μεταξύ Παντελή Σ. και
Γιαννοπούλας Δ. μνηστίαν, όρίζων προθεσίαν 21 ημερών
όπως επέλθη πλήρησ όμοιοία μεταξύ των διαδίκων.

Ο ένάγων Παντελής Σ. δι' άγωγής του υπό ημερομ.
18 Σ)βρίου έ. έ. έκίθησεν ότι καιτοι παρήλθον 28 ημέραι
από της ταχθείσης προθεσίαις δια της ως άνω άποφάσε-
ως, ή έναγομένη Γιαννοπούλα Δ. την αυτήν ψυχρότητα
και έχθρότητα προς αυτόν επιδεικνύει εγκαταλείψασα αυ-
τόν και έξητήσατο να κλητευθή ή έναγομένη, να κηρυ-
χθή διαλελυμένη ή μεταξύ αυτού μνηστία έξ ύπαιτιότη-
τος αυτής, να καταδικασθή αυτή εις την επιστροφήν δι-
πλοῦ του όν έλαβε άρραβώνος, συνισταμένου από τουπλάς
Αυστρίας 7 και ένος Μαχμουδιέ και εις την καταβολήν των
διαλυτηρίων έγγραφων μνηστίας των νομίμων δικαστικών
έξόδων και τελών, της δικηγορικής άμοιβής και των παρ'
αυτού παρακατατεθέντων 2042 γροσίων.

Της άγωγής ταύτης παραλημθείσης ένώπιον του Δικα-
στηρίου τούτου και μετά την νόμιμον προδικασίαν είσα-
χθείσης εις συζήτησιν κατά την συνεδρίαν της 20 Σεπτεμ-
βρίου έ. έ. παρέστησαν ό μέν ένάγων αυτοπροσώπως και
μετά του άνεγνωρισμένου πληρεξουσίου αυτού κ. Παλασί-
ου Βλαστού, ή δέ έναγομένη δια της μητρος της Σουλτά-
νας Δ. και άδελφού της Εύθυμίου Δ. προσαγαγόντων πλη-
ρεξούσιον έγγραφον υπό ημερομηνίαν 19 Σ)βρίου έ. έ. 'Ο
Παλασίος Βλαστός λαβών τον λόγον προσέβαλε τό ειρημη-
τικον πληρεξούσιον δια τους έξης λόγους: α' επειδή ή αντί-
δικου Γιαννοπούλα ούδέριαν ύπέβαλε αίτησιν προς ανάκλη-
σιν και άντικατάστασιν του πληρεξουσίου και άντικλήτου
αυτού Δανιήλ Σ. β' επειδή εν αυτώ δέν γίνεται μνησία, ως
έδει, δια ποίαν δίκην διόρισεν ή έναγομένη τούτους ως
άντιπροσώπους και άντικλήτους της, γ' επειδή δέν παρέχει
αυτούς τό δικαίωμα και την πληρεξουσιότητα ίνα δι' αυ-
τήν και έξ όνοματός της επιλαμβάνονται οῦτοι παντός έν-
δίκου μέσου, παρίστανται ως ένάγοντες και έναγομένοι και
έχοντες τά άπαιτούμενα προσόντα και δικαιώματα της
πληρεξουσιότητος, δ' επειδή δέν εξουσιοδοτεί αυτούς όπως
πράξωσι ύπερ των συμφερόντων της πάν ότι κρίνωσι νόμι-
μον και συμφέρον, ε' επειδή δέν ύπόκειται να παραδεχθή
καθ' όλοκληρίαν τάς πράξεις των και επειδή τό πληρεξού-
σιον μη συνταχθέν κατά τους τύπους και την ούσίαν δέν
να άπορριφθή, ήτήσατο μετά την έτυμηγορίαν του Δικα-
στηρίου επί του θέματος τούτου όπως προβή τούτο εις την
έκδοσιν της άποφάσεως έρήμην της άπολοιπομένης διαδίκης.

Τό Δικαστήριον λαβών υπ' όψει την έναστασιν του Πα-
λασίου Γ. Βλαστού και διασκεψάμενον άπέρριψε τό πλη-
ρεξούσιον έγγραφον ως παράτυπον της τελέσεως μνηστίας
και τά μετ' αυτήν γενομένα και την άρνησιν της έναγομέ-
νης όπως παραδεχθή την υπ' αριθ. 80 της ήμερ. 16
Αύγ. έ. έ. άποφασιν του δικαστηρίου τούτου και συνεπέ-
στην άποκοπήν και εγκατάλειψιν του μνηστήρος της, έξη-
τήσατο την παραδοχήν των όσον δια της υπό ημερ. 13 Σ)
βρίου έ. έ. άγωγής του διετύπωσε και την καταδίκην της
άντιδίκου εις την άπόδοσιν και καταβολήν των όσον ό έν-
τολεύς του έποίησατο μέχρι τούδε έξοδα εις ναύλους,
δικαιώματα εν τη Ιερῃ Μητροπόλει και δικαστικά έξοδα
και τέλη προηγουμένης συνεδριάσεως άναρχόμενα εις γο-
τετρακόσια ως και την πληρωμήν χρηματικής άποζημιώ-
σεως προς τον έντολέα του, όρίζομένης και έκτιμωμένης
υπό του δικαστηρίου άναλόγως της κοινωνικής καταστά-
σεως αυτού καθώς και του ύπολοίπου των 2042 γροσίων,
άνερχόμενον εις γρόσια τετρακόσια έξηκοντα δύο όπερ έ-
μεινεν όφειλέτις αυτή εις τον ένάγοντα.

Τό Δικαστήριον τοίνυν

Συζητήσαν και διασκεψάμενον κατά τον νόμον
'Επειδή ή περί έρημοδικίας ένστασις του ένάγοντος έ-
στι νόμιμος και βάσιμος καθότι καιτοι ή έναγομένη έκλη-
τευθή νόμιμως δέν παρέστη κατά την σημεριν, όρισθείσαν
δικαστήριον, εν δέ τοιαύτη περιπτώσει δικαστήρια τυγχάνει ή
κατ' αυτής άγωγή έρήμην.

'Επειδή κατά τον νόμον ό μνηστήρ ό αυθαιρέτως και
προσπετών λύσαν την μνηστειαν επιβαρύνεται δια των επι-
ζημιών αυτής συνεπειών.

'Επειδή εκ των παρακατατεθέντων υπό του έναγοντος
εις την έναγομένην δύο χιλιάδων τεσσαράκοντα δύο γρο-
σίων μένει παρ' αυτή ύπόλοιπον εκ γροσίων τετρακοσίων
έξηκοντα δύο.

'Επειδή ή αίτησις του ένάγοντος όπως τό Δικαστήριον
τούτο ύποχρέωση την έναγομένην εις την καταβολήν, ά-
ποζημιώσεως τῶ άναιτίῳ μνηστήρι είναι άπορριπτήα,
Διά ταύτα

Δικάζων έρήμην της έναγομένης και άποφασίζει παμ-
ψηφεί.

Δέχεται την άγωγήν του Παντελή Σ. και κηρύσσει δια-
λελυμένην την μεταξύ αυτού και της έναγομένης Γιαννού-
λας Δ. όφρεστώσαν μνηστειαν έξ ύπαιτιότητος αυτής.

'Υποχρεού την έναγομένην εις την άπόδοσιν τῶ ένα:

Η Πρωτοχρονιά
οτήν παλαιά Πέραμο της Κυζίκου

ΥΠΟ ΤΟΥ ΕΚΛΕΚΤΟΥ ΣΥΝΕΡΓΑΤΟΥ ΜΑΣ κ. ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΑΥΓΕΡΙΝΟΥ

Ο 'Αθνασίλης γιορτάζοντας
στην παλαιά Πέραμο όπως σ' όλα
τά χωριά της Προποντίδος και
σχεδόν τό ίδιο όπως σ' όλη την
'Ελληνική Χριστιανοσύνη με τά
κάλαντα και με τη πρωτοχρονια-
τική πίττα.

Τά κάλαντά είχαν τά ίδια πανε-
λήνια λόγια. Τό μόνο πού ξεχώ-
ζε ήταν ό ήχος. Ένας σκοπός
στρωτός σε ρυθμό στρωτού χορού,
χωρίς τσακίσματα (παρεμβολές
από όμοιοκαταληξίες άσχετες με
τό καθαυτό τραγούδι).

Τά παιδιά έβγαίναν τό άπόγευ-
μα σε μικρές παρέες από δυο-
τρείς τό πολύ.

Προτού άρχίσουν τό τραγούδι
ρωτούσαν :

— Να τραγήσομι, θεία;
— Σπάνια τά διόχων. Όλες οι
νοικοκυρές τό είχαν σε καλά να
τραγουδήσουν τά παιδιά στην
πόρτα τους.

Και άρχιζαν τό τραγούδι του
'Αθνασίλη χωρίς να τό συνο-
δεύουν με τίμητανα ή άλλα κρου-
στά όργανα.

Ας τό πούμε και μεϊς σήμε-
ρα, μία πού τό καλεί ή ημέρα, να
τ' άκούσουν άκούμα μία φορά οι
Περαμιώτες :

« Αρχιμηνιά κι' αρχιχρονια κι'
(αρχή καλός μας χρόνος
'Αγιος Βασίλης έρχεται από την
(Καισαρεία.

Βαστά εικόνα και χαρτί, χαρτί
(και καλαμάρι
Τό καλαμάρι έγγραφε και τό
(χαρτί φιμίλει.

— Βασίλη μ' έπόθεν έρχεσαι
(και πόθεν καταβαίνεις;
— Από την Πόλην έρχομαι
(και στο σκολειό μου πάω.

— Κάτσε να φάς κάτσε να πής
(κάτσε να τραγουδήσης.
— Εγώ γράμματα μάθαινα, τρα-
(γουδιά δέν ήξεύρω.

— Και σαν ήξεύρεις γράμματα
(πές μας την άλφαβήτα
Και στο ραβδί άκούμπησε να
(πή την άλφαβήτα
Και τό ραβδί τανε ξερό, χλωρό
(βλαστάρια πέτα
Κι' άπάνω στα βλαστάρια του
(πέρδικες κελαιδοῦσαν
Και πάν οι πέρδικες να πιούν,
(να λούσουν τά φτερά τους
Και λούσουν τόι άφέντη μας
(τόν πολύχρονημένο.

— Εσένα πρέπ' άφέντη μου κα-
(ράβι ν' άρματώσης
και τά σκοινιά του κοραβιού να
(τά μαλαματώσης
'Εσένα πρέπ' άφέντη μου κα-
(ρέκλαν άσημένια
για ν' άκουμπάς την μέση σου
(τη μαγαριταρένια.

Πολλί' παμε τ' άφέντη μας άς
(πούμε της κυράς μας
Κυρά ψηλή, κυρά λιγνή, κυρά
(καμπανοφρέδα

'Εχεις τον ήλιο πρόσωπο και
(τό φεγγάρι στήθη
Βάνεις και τον Αύγερινό δια-
(μάντι δαχτυλίδι.

Όταν σειστής και λυγιστής να
(πάς στην εκκλησιά σου

έσού'σαι ή γαρουφαλιά κι' οι άλ-
(λοι τά κλωνιά σου.
Πολλά' παμε και της κυράς άς
(πούμε και της κόρης

— Έχεις και κόρην έμορφη,
(γραμματικός τη θέλει
Κι' αν είναι και γραμματικός
(πολλά προικιά γυρεύει

Γυρεύ' άμπίλια άτρώγητα, χω-
(ράφια με τά στάχνα
Γυρεύει και τη Βενετιά μ' όλα
(της τά παλάτια.

Πολλά' παμε της κόρης μας
(ας πούμε και του γιου μας.
— Έχεις και γιού στα γράμματα
(βάλτονε στο ψαλτήρι

Του χρόνου σάνε σήμερα να βά-
(λη πετραχήλι.
Γιά την κόρη λέγαν κι' αυτή τη
(παρασκήδα:

— Έχεις και κόρην έμορφη πού
(δέν υπάρχει όμοία
ούτη στη Πόλη βρίσκεται ούτε
(στη Βενετία.

Μέσα στα χιόνια λούστηκε και
(πήρε τίς άσπράδες
Πήρε κι' από τό γιασεμί όλες
(τίς νοστιμάδες.

Και τέλος:
— Εδώ πού τραγουδήσαμε πέ-
(τρα να μη ραγίση
κι' ό νοικοκύρης του σπιτιού
(πολλά χρόνια να ζήση.
Να ζήση χρόνους εκατό και να
(τους άπεράση

κι' από τά εκατό κι' άπάμ ν'
(άσπρηση να γεράση.
Και του χρόνου.....

Τό τραγούδι έστρεπε να τό
πυν όλόκληρο.

Τό φιλοδώρημα ήταν τίς περισ-
σότερες φορές καρδιά, κάστα-
να, φουντούκια, σήκα ξερά και
σταφίδες και καμμιά φορά και
δεκάρες από τά πλούσια σπίτια.

Αυτά ήνα τά κάλαντα. Ας έρ-
θουμε τώρα στη πίττα.

Οι πίττες γίνονταν δύο ειδών:
Ζυμωτές και με φύλλα. Αλλά ή
καλή ή άθνασιλιόπιττα έστρεπε να
γίνη και με φύλλα. Με τό σελάστηρ
άνοιγαν τη ζύμη πάνω στο σφο-
ρά σε ψιλά φύλλα. Τ' άπλωναν
σ' ένα μεγάλο ρηχό ταψί, τό ζηρο-
σίνι, και τά βουτύρωναν, έβα-
ζαν άπάνω μία στρώση κοπανισ-
μένα καρδιά και μπαχαρικά, ένα-
νά από πάνω άλλα φύλλα. Έτσι
άφου έκαμαν μερικες στρώσεις
τη σκέπαζαν με φύλλα καλά βου-
τυρωμένα και την έστελναν στον
φούρνο.

Τό φλουρι έμπαινε τη τελευ-
ταία στιγμή από κάτω από τη
ψημένη πίττα, άφου την άνασή-
κωναν προσεκτικά. Κάθε σπίτι
και τό πειό φτωχό φύλαγε ένα
χρυσό φλουρι γι' αυτή την ώρα.

Ό μεγαλύτερος στην ήλικία, πα-
πούς ή πατέρας έσταύρωνε τρείς
φορές με τό μαχαίρι την πίττα
και ύστερα την έκοβε σε μοίρες.

Η πρώτη μοίρα ήταν του 'Α-
γίου Βασιλείου. Η δεύτερη του
καραβιού ή του μαγαζιού, άναλό-
γως με τό επάγγελμα του νοι-
κοκύρη, ή τρίτη του σπιτιού και
άκολουθούσαν του παπού, της

γιαγιάς, του πατέρα, της μητέ-
ρας, των παιδιών και όλων όσοι
έτυχε να βρίσκονταν γύρω στο
τραπέζι.

Ό τυχερός πού θα εύρισκε τό
φλουρι δέν τό κρατούσε. Τά
άφηνε πάλι στο σπίτι για να τό
ξαναβάλουν τον έρχόμενο χρόνο.

Η πίττα κόβονταν μετά τό βρα-
δυνό φαγητό. Στο τραπέζι φορού-
σαν όλοι τά πειό καλά τους. Οι
γυναίκες στολίζονταν με τά δια-
μορφτικα τους και οι άντρες φο-
ρούσαν και τό δαχτυλίδι τους για
να τιμήσουν τη καλή βραδυά και
να πή γούρι για τον έρχόμενο
χρόνο.

Υστερα από τό κόψιμο της πί-
τας τό τραπέζι συνεχίζονταν με
κρασί και μεζέδες και με ξερά
φρούτα πού ήταν χυμένα σκόρπια
πάνω στο τραπέζομάντηλο — τη
μεσάλα. — Με τη σειρά έρχό-
ταν τό τραγούδι και στήνονταν
και ό χορός. Έπρεπε να τραγου-
δήσουν, να χορέψουν για να ναι
χαρούμενοι όλο τό χρόνο. Η
χαρτοπαίξια και τυχερά παιχνί-
δια ήταν άγνωστα σ' εκείνα τά
χρόνια.

Ηρθαν όμως και χρόνοι δίσε-
κτοι, χρόνοι φαρμακοκείμενοι. Στην
πρωτοχρονιά του 1916 τό χωριό
ήταν ρημαγμένο όλόκληρο από τη
φωτιά, πού λίγους μήνες πριν,
έσάρωσε όλα τά σπίτια. Οι άν
τρες έλειπαν στο σεφεριμερλί-
κι (επιστράτευση) άλλοι στα 'Α-
δανα και άλλοι πειό μακριά ά-
κούμα όπου έσπαιναν πέτρες στα
τάγματα εργασίας. (άμελε ταμ-
πουρού). Άλλοι πάλι ήταν κα-
τοίκια — φτωχότερατοι — κρυμ-
μένοι στα βουνά.

Πολλές φαμίλιες, τό μισό χω-
ριό σχεδόν, είχαν σηκωθεί έξο-
ρία στο Βαλόνεσσερ, στο Πηγα-
δίτσι και στ' άλλα γύρω χωριά
της Ανατολής. Όσοι είχαν άπο-
μείνη μέσα στο χωριό ήταν στρι-
μωμένοι στη φάμπρικα του Γιώ-
ργη του Ταλιαντζή, στο μεγάλο
καινούργιο Σκολειό του Παπα-
δοπούλου και σε καμμιά δεκα-
επτά σπίτια πάνω στο ήλιομα του
'Αγίου Γεωργίου στο Κάστρο,
τά μοναστικά πού γλύτωσαν από
τη μαγιά της φωτιάς.

Όλο τό χωριό ήταν ένα άπέ-
ραντο μείνταμι άποκαϊδία. Πέ-
τρες, τούβλα και κεραμίδια σπασ-
μένα, πλιθό και ξύλα όλα μαυ-
ρισμένα από τη κάπνα και τού-
φες, τούφες άγριόχορτα πού φύ-
τρωσαν θεριεμένα και σκέπαζαν
σ' όλη την έκτασή του τό άλλο-
τε πυρκαϊοκείμενο και χαρού-
μενο χωριό των χιλίων σπιτιών.

Πολλοί λίγοι νοικοκυραίοι ση-
κωσαν μια δυο κάμαρες πάνω
στα έρείπια κι' άλλοι έρκιωναν
πρόχειρες σαζοκαλύβες για να
βολέψουν όπως όπως τίς φαμί-
λιες των.

Πώς μπορούσε να σταθή χαρά
μέσα σ' αυτή τη μαύρη συμφορά;
Πώς μπορούσαν να τραγουδή-
σουν τά παιδιά τον 'Αθνασίλη με
τες χαρούμενες παρασκήδες;
Ποιά καρδιά ν' άρματώση ό πο-
λυχρονημένος άφέντης; Ποιά κυ-
ρά καμπανοφρέδα θα έβαζε τον
αύγερινό δαχτυλίδι να πή στην
εκκλησιά; Και τέλος ποιά σπίτι
να μη ραγίση άφου δέν έμεινε
σπίτι για σπίτι όρθιο;

Και όμως τά παιδιά βγήκαν να
τραγουδήσουν τον 'Αθνασίλη.
Κι' άκούστησαν και τότε τά κά-
λαντα, άλλα κάλαντα λυπητερά,
κάλαντα θλιβερά πού τάκουγες
και σου ξεσχίζονταν ή καρδιά.

Ας τά πούμε να τά ξαναθυ-
μηθούν όσοι τά έξερουν και να τ'
άκούσουν όσοι δέν τάκουσαν.

Μέσα σ' αυτούς τοῦς λιγοστός
στίχους βλέπει κανείς όλοζώντα-
νη την εικόνα της Περάμου τον
θλιβερό άκείνο χειμώνα του
1915 — 1916.

— Άγιος Βασίλης έρχεται από
(τό Πηγαδίτσι
με βάσανα και με καύμούς σαν
(όρφανό κορίτσι.

— Άγιος Βασίλης έρχεται άπ'

γοντι διπλοῦν του άραβώνος όν είληφε συνοδά τῶ νόμο
— Βασίλ. (28.2.) 1.2.3.5. Νεαρ. 123, Κεφ. 39 — Άρμενοπ.
Βιβλ. Δ' Τίτλ. Β' έδ. 1.)

'Υποχρεού ταύτην εις την άπόδοσιν του ύπολοίπου των
2042 γρ. άνερχόμενον εις γρ. τετρακόσια έξηκοντα δύο.

Όρίζει προθεσίαν δέκα πέντε ημερών προς χρῆσιν
του ένδίκου μέσου της άνακοπής, και

'Επιβάλλει τη έναγομένη την άπόδοσιν γροσίων τετρα-
κοσίων έπτά, ναύλων, δικαιωμάτων και έξόδων και τελών
προηγουμένης άποφάσεως, τά δικαστικά έξοδα και τέλη
της παρουσίας άποφάσεως και των πρακτικών άνιόντα εις
γρόσια διακόσια, προκαταβαλόμενα υπό τό επίσημύδον-
τος, τά τέλη των διαλυτηρίων έγγραφων και τά έξοδα δι-
κηγορικής άμοιβής άνερχόμενα εις γρόσια πεντακόσια τε-
σσαράκοντα.

Έγένετο, άπεφασίσθη και έδημοσιεύθη
τη 20η Σεπτεμβρίου 1905

Έν τη 'Ιερῃ Μητροπόλει Προικοννήσου

Ό Πρόεδρος Ό Γραμματέας
+ Ό Προικοννήσου ΣΕΦΡΟΝΙΟΣ Δ. Βέβρης

Τά μέλη
Π' 'Ελευθέριος, Π' Κυριακός, Π' Προδρόμος, Νικ.
Σαββόπουλος, 'Αποστ. Ταβλαράκης, Σπυρ. Νεστορίδης

(Γιά την αντίγραφη ΝΙΚ. ΔΑΜ.)

— Άγιος Βασίλης έρχεται άπ'

ΕΙΔΗΣΕΙΣ - ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΕΙΣ - ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΙΝΗΣΙΝ ΚΑΙ ΔΡΑΣΙΝ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΤΩΝ ΠΕΡΑΜΙΩΝ ΚΥΖΙΚΗΝΩΝ

ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΙΑΤΙΚΗ ΣΧΟΛΙΚΗ ΕΟΡΤΗ ΕΙΣ ΝΕΑΝ ΠΕΡΑΜΟΝ

— Τήν 23(12)62 τὸ Δημοτικὸν Σχολεῖον Νέας Περάμου (Μεγάλου Πέτρου) ὀργάνωσε σχολικὴν εορτὴν ἐπὶ ταῖς εορταῖς τῶν Χριστουγέννων. Εἰς τὴν εορτὴν προσήλθον πολλοὶ ἐντόπιοι κάτοικοι καὶ ξένοι ὅπου μνηστὰι καὶ μαθητῆραι ὅλων τῶν τάξεων καλῶς προετοιμασμένοι ἀπήγγειλαν διάφορα ὄραια ποιήματα, ἐπαίξαν ἔξυπνα παιδικὰ σκέτς καὶ ἐνεθουσίασαν ὅλους τοὺς παρευρισκομένους. Εἰς τὴν ἐπιτυχίαν τῆς εορτῆς συνετέλεσαν ἡ ἐνεργὸς συμμετοχὴ τοῦ συλλόγου τῶν Περαιμίων Κυζικηνῶν ποὺ ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ προσέφερεν πολλὰ παιγνίδια καὶ ἀφθονὰ γλυκὰ. Πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς εορτῆς ὁμιλήσεν δι' ὀλίγον ὁ Διευθυντὴς τοῦ Σχολείου κ. Τρύφων Θαλασσινὸς ἐξάρας τὴν δρᾶσιν τοῦ συλλόγου τῶν Περαιμίων διὰ τὸ ἄριστον ἐνδιαφέρον ποὺ δεικνύει πρὸς τὴν μαθητιῶσαν νεολαίαν τῆς Νέας Περάμου, μετὰ ἑλαβεν τὸν λόγον ὁ Πρόεδρος τοῦ Συλλόγου τῶν Περαιμίων κ. Ἐμ. Παπαναστασίου ὅστις ἀνεφέρθη εἰς τὸ ἔργον τοῦ Συλλόγου καὶ τὴν ἀγάπην του πρὸς τὴν νέαν Πέραμον, ἠνυχορίστη τὸν Διευθυντὴν τῆς Σχολῆς καὶ τὰς διδασκάλισσας διὰ τὰς μεγάλας προσπάθειας ποὺ κατέβαλον διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τῆς εορτῆς.

Ἐν συνεχείᾳ ὁμιλήσεν δι' ὀλίγον ὁ κ. Νικόλαος Τζηρίνης Πρόεδρος τῆς Κοινότητος Νέας Περάμου ὅστις ἐχαίρεισε τοὺς παρισταμένους καὶ ἠνυχορίστη τὸν Σύλλογον Περαιμίων Κυζικηνῶν ποὺ τόσα καλὰ προσέφερε καὶ προσφέρει εἰς τὴν Κοινότητα καὶ πάντοτε εἶναι πρωτοπόρος εἰς κάθε προοδευτικὴν καὶ κοινωνικὴν ἐκδήλωσιν. Εἰς τὴν ὥς ἄνω λαμπρὰν σχολικὴν εορτὴν συνετέλεσαν τόσον τὸ διδάσκον προσωπικὸν ὅσον καὶ τὸ Κλιμακίον τοῦ Συλλόγου τῶν Περαιμίων ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ ὁποίου εὐρίσκειται ὁ κ. Παναγιώτης Πούλος, ὅστις ἐφρόντισε νὰ κανονίσῃ καὶ τὴν τελευταίαν λεπτομέρειαν τῆς εορτῆς.

Εἰς τὴν εορτὴν παρευρέθησαν ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος Νικόλαος Τζηρίνης, ὁ Ἀντιπρόεδρος κ. Α. Παπαδόπουλος, ὁ Πρόεδρος τοῦ συλλόγου τῶν Περαιμίων κ. Ἐμ. Παπαναστασίου, ὁ Διευθυντὴς τῆς Σχολῆς κ. Τρύφων Θαλασσινός, αἱ διδασκάλισσαι κ.κ. Μετζελοπούλου Γαλανοῦ καὶ Μπερδελή, ὁ Πρόεδρος τοῦ Κλιμακίου τοῦ Συλλόγου τῶν Περαιμίων κ. Παναγιώτης Πούλος, τὰ μέλη τοῦ κλιμακίου κ.κ. Σατάρω Πουρτσίδης, Ἐλίς Ζάνα, Μαγ. Πρέπα, Τασία Χατζηθαρίτη, καὶ ὀδὸς Βούλα Βάγια, Μαίρη Πούλου, Χριστίνα Παπαδοπούλου καὶ Ἐλένη Μερκούρη, οἱ κοινοτικοὶ Σύμβουλοι Δημ. Καμπούρης καὶ Στέργιος Λιώτας, καὶ ὁ ἐκκλησιαστικὸς ἐπίτροπος Μιχαὴλ Μπερδελής.

Ἡ ΕΟΡΤΗ ΤΩΝ ΘΕΟΦΑΝΕΙΩΝ ΚΑΙ Ο ΑΓΙΑΣΜΟΣ ΤΩΝ ΥΔΑΤΩΝ ΕΙΣ Ν. ΠΕΡΑΜΟΝ

— Τὴν 6ην Ἰανουαρίου 1963 εορτὴν τῶν Θεοφανείων ἡ Νέα Πέραμος ἐπέτρε ὄντιν πονηγυρικὴν συντελοῦντος καὶ τοῦ καλοῦ καιροῦ. Κόσμος πολλὸς Περαιμίων, Μηχανιώτες καὶ πολλοὶ φίλοι ἐφθάναν ἀπὸ πρωΐας διὰ νὰ ἀπολαύσουν τὸ ὄραϊον ἔθιμον τῆς καταδύσεως τοῦ Σταυροῦ καὶ τὸ πέσιμον τῶν παλμαριῶν εἰς τὴν θάλασσαν νὰ πιάσουν τὸν Σταυρόν. Τὸ χωριὸν γενικὰ εἶχε χαρούμενη ὄντιν στολισμένο μὲ σημαῖες καὶ παντὸς ποῦ ἐκαστοῦ ἔ-

ζαν τοὺς πολυπληθεῖς ἐπισκέπτας. Καὶ ὅταν ἡ πομπὴ ἐξεκίνησε ἀπὸ τὴν πλατείαν τῆς ἐκκλησίας προπορευομένης τῆς μουσικῆς Χωροφυλακῆς Μεγάρων, τῶν ἐξαπτερόγων, τῶν ἱερέων καὶ πλήθους κόσμου, κατευθυνομένη πρὸς τὴν θάλασσαν, τὸ θέαμα ἦταν ἀπεριγράπτου λαμπρότητος. Τὴν στιγμὴν ἀκριβῶς ἐκείνην τρία ἀεροπλάνα ποὺ περιόρταντο ἄνωθεν τῆς πομπῆς καὶ ἐρίψαν ἐκατοντάδες χρωματιστὰ μπαλόνια ἔδωσαν

ρον κ. Σταύρον Βαφειάδην εὐχαριστοῦμεν θερμώτατα διὰ τὰ εὐγενεῖα καὶ πατριωτικὰ αἰσθήματα. Ἐν συνεχείᾳ ἐκόπη καὶ ἡ πίττα διὰ τοὺς ἄλλους παρευρισκομένους ἐντοπίους καὶ φίλους τοῦ χωριοῦ. Τὸ χρυσοῦ φλουρὶ αὐτῇ τῇ φορᾷ ἠρόνησε τὴν Δ)νίδα Χριστίνα Παπαδοπούλου καὶ μέλους τοῦ Κλιμακίου τοῦ Συλλόγου τῶν Περαιμίων, τὴν ὁποίαν καὶ συγχαίρομεν θερμῶς. Ἡ λαμπρὰ ἐπιτυχία τῆς εορτῆς καὶ

Ἀπὸ τὴν εορτὴν τῶν Θεοφανείων εἰς Νέαν Πέραμον (Μεγαρίδος)—Ἀεροπλάνα τῆς ΕΠΑΡ ὁπερίπτανται τοῦ θαλασσίου χώρου κατὰ τὴν στιγμὴν τῆς καταδύσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ

ἔνα ἐξαιρετικὸν γόνον χαρᾶς καὶ ἐνθουσιασμοῦ. Ἡ ἐπίδειξις αὐτὴ ὀφείλετο εἰς τὰς ἐνεργείας τοῦ Ταγματάρχου Διοικητοῦ τῆς ΕΠΑΡ κ. Δημητρίου Ἀλαμάνου, τὸν ὁποῖον καὶ εὐχαριστοῦμεν θερμώτατα. Μετὰ τὴν κατάδυσιν τοῦ Σταυροῦ ὅλοι οἱ ἐπίσημοι καὶ τὸ πλήθος τῶν ἐπισκεπτῶν ἑλαβον θέσεις εἰς τὴν πλατείαν τῆς Ἐκκλησίας τοῦ χωριοῦ ὅπου

τῆς τελετῆς τοῦ κοψίματος τῆς πίττας ὀφείλονται εἰς τὰς μεγάλας προσπάθειας ποὺ κατέβαλον ὅλοι Κοινοτικοὶ καὶ Ἐκκλησιαστικοὶ παράγοντες τοῦ τόπου καὶ ἰδιαιτέρως τὸ Κλιμακίον τοῦ Συλλόγου τῶν Περαιμίων καὶ δὴ ὁ Πρόεδρος αὐτοῦ κ. Παναγιώτης Πούλος, ὁ ὁποῖος δὲν ἐφείσθη κόπων καὶ θυσιῶν διὰ νὰ συντελέσῃ εἰς τὴν ἐπιτυχεῖ ὀργάνω-

ση τῆς τελετῆς τοῦ κοψίματος τῆς πίττας ὀφείλονται εἰς τὰς μεγάλας προσπάθειας ποὺ κατέβαλον ὅλοι Κοινοτικοὶ καὶ Ἐκκλησιαστικοὶ παράγοντες τοῦ τόπου καὶ ἰδιαιτέρως τὸ Κλιμακίον τοῦ Συλλόγου τῶν Περαιμίων καὶ δὴ ὁ Πρόεδρος αὐτοῦ κ. Παναγιώτης Πούλος, ὁ ὁποῖος δὲν ἐφείσθη κόπων καὶ θυσιῶν διὰ νὰ συντελέσῃ εἰς τὴν ἐπιτυχεῖ ὀργάνω-

ΒΟΗΘΗΜΑΤΑ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΚΑΤΑ ΤΑΣ ΕΟΡΤΑΣ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ

— Τὴν 24ην Δεκεμβρίου ὁ Σύλλογος τῶν Περαιμίων Κυζικηνῶν, ὅπως καὶ κάθε χρόνον διέθεσε διὰ τὰς ἡμέρας τῶν Χριστουγέννων δραχ. 4000 διὰ νὰ διαμεμηθῶν εἰς τὰς ἀπορροτῆρας οἰκογενεῖας. Ἐπίσης ἀπέστειλεν εἰς Νέαν Πέραμον (Καθάλας) δραχ. 1.500 διὰ τοὺς πτωχοὺς τῆς Κοινότητος.

Ἀπὸ τὴν εορτὴν τοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου Ν. Περάμου (Μεγαρίδος): Εἰς τὸ μέσον διακρίνονται, δεξιὰ ὁ Πρόεδρος τοῦ Συλλόγου Περαιμίων Κυζικηνῶν κ. Ἐμ. Παπαναστασίου, εἰς τὸ μέσον ἡ Σύμβουλος κ. Εὐφροσύνη Ἰωαννίδου καὶ ἀριστερὰ τῆς ὁ Γεν. Γραμματεὺς κ. Δαμιανὸς Σγουρίδης. Ἐπίσης διακρίνονται ὁ Πρόεδρος τῆς Σχολικῆς Ἐφορείας κ. Α. Μαμάνης, ὁ Διευθυντὴς τοῦ Σχολείου κ. Τρ. Θαλασσινός, αἱ διδασκάλισσαι κ.κ. Μετζελοπούλου, Γαλανοῦ, Μπερδελή καὶ ἄνω ὁ Πρόεδρος τοῦ Κλιμακίου τοῦ Συλλόγου κ. Παπαγ. Πούλος

Τώρα στὴ θέσιν τῆς παλαιᾶς Περάμου πάνω στὴ Κόζικη, ἔχουν γίνῃ ἐδῶ στὴν ἐλεύθερη ἑλλάδα δυὸ ὁμογενεῖα χωριά, μὲ τὸ ὄνομά τῆς, τὸ ἕνα στὴ Μακεδονία καὶ τὸ ἄλλο στὴ Μεγαρίδα. Τὰ νέα βλαστάρια συνεχίζουν τὴν ἱστορία ποὺ κόπηκε τόσο τραγικὰ πάνω στὰ ἅγια χρώματα καὶ τὰ τραγεούδα τοῦ Ἁγίου Βασιλείου ἀποθνήσκοντα καὶ πάλι μὲ τὴς χαρούμενες παρασκίδεις. Ἐδῶ ποῦ τραγουδοῦσαμε πέτρα νὰ μὴ ραγίσῃ καὶ ὁ νοικοκύρης τοῦ σπιτιοῦ χίλια χρόνια νὰ ζήσῃ. Καὶ τοῦ χρόνου. Γεώργιος Αἰγερνός 1η Ἰανουαρίου 1963

— Ἄγιος Βασίλης ἔρχεται καὶ χάνει τὰ σοκάκια Ρωταῖι αὐτῇ ἡ Πέραμος; κά- (τι μικρὰ παιδάκια. — Ἡ Πέραμος εἶν' τὸ Σχολεῖο (καὶ ἡ Φάμπρικα, τοῦ λένε καὶ δέκα σπείτα ἄμαγα καὶ τὰ παιδάκια κλαῖνε. — Κλαῖμε, δὲν ἔχομε νομὴ, δὲν ἔχομε πατέρες καὶ νησιὰ μᾶς, ἔχουμε οἱ δύο (στυχες μητέρες. Χρόνια σιλαβιάς, κατατρεγμοῦ, φτώχειας καὶ ἀνεπίπτως συμφροσῆς. Τὶ ἤθελα τώρα νὰ σὰς τὰ θυμῶσ' ἀπὸ τὸ σήμερον πρωτοχρονιάτικα; Λέν' πὼς δὲν κάνει καλὸ νὰ θυμάται κανεὶς τὰ περασμένα μῆτρα χρόνια καὶ πὼς τὸ σωστὸ εἶναι νὰ κυτᾶζῃ κανεὶς πάντα ἐμπρός. Μὰ ἔλα ποῦ ἐμεῖς ποῦ τὰ ζήσαμε, ὅσο καὶ νὰ τὸ θέλομε, δὲν μποροῦμε νὰ τὰ λημονήσομε! Ὅ,τι καὶ νὰ ποῖμε, ὅ,τι καὶ νὰ κάνομε, πάνω στὴν περὶ μεγάλην μας ἀνάμνη γιορτῆ καὶ χαρᾶ, εἶναι ἀδύνατον νὰ μὴ γυρίσῃ ἡ σκέψη μᾶς πίσω στὰ παλαιὰ. Εἶναι ἀλήθεια πὼς χρόνον μὲ τὸ χρόνον ὁ πόνοσ' γιὰ τὸ χαμὸ τοῦ χωριοῦ μᾶς καὶ ἡ πίκρα ἀπὸ τὰ φαρμάκια ποὺ ποτιστήκαμε τὰ τελευταῖα χρόνια δίνουν τὸν τόπο τοῦσ' σὲ μιὰ γλυκεῖα ἀνάμνησιν τοῦ χαμένου μᾶς παραδείσου.

ΜΕΓΑΛΗ ΔΩΡΕΑ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ Κ. ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΠΑΠΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ ΥΠΕΡ ΤΟΥ ΣΧΟΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΠΕΡΑΜΟΥ

— Ὁ Πρόεδρος τοῦ Συλλόγου τῶν Περαιμίων Κυζικηνῶν κ. Ἐμ. Παπαναστασίου, τοῦ ὁποῖου τὰ ἀγνὰ καὶ εὐγενεῖα αἰσθήματα πάση εἶναι γνωστὰ, ἐλαγνόμενος ἀπὸ ἐνθερμον ζῆλον καὶ μεγάλο ἐνδιαφέρον διὰ τὸ ὑπὸ ἀνεργειῶν Σχολικῶν κίτριον ἐν Νέαν Πέραμον, εἶχε τὴν εὐγενῆ καλωσίην νὰ προσφέρῃ τὸ ἀπαιτηθῆσομενον ποσὸν διὰ πληρῆ ἐγκατάστασιν ἐν αὐτῷ κεντρικῆς θερμάνσεως. Τὸ ποσὸν αὐτὸ ὑπολογίζεται ἄνω τῶν 100.000 δραχ. (ἐκατὸ χιλιάδων δραχ.). Ἡ γενναῖος αὐτῇ χειρονομία τοῦ κ. Προέδρου συγμνεῖ βαθύτατα ὅλους τοὺς ἀπανταχοῦ Περαιμίουσ' καὶ φίλους, εὐχόμεθα δὲ ὅπως τὸ παραδειγμα τοῦ εὖρη καὶ ἄλλους μιμητῆ

Ζιρίνης καὶ Ἀντιπρόεδρος Ἀντώνιος Παπαδόπουλος μετὰ τοῦ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου, ὁ Διοικητὴς τῆς ἐν Ν. Περᾶμω Σχολῆς Πυροβολικοῦ, Συνταγματάρχης Διονύσιος Κόλλας, μετὰ τῆς κυρίας του, ὁ Ὑποδιοικητὴς τῆς Σχολῆς Πυρ)κοῦ Γεώργιος Κοτσόπουλος Συνταγματάρχης μετὰ τῆς κυρίας του, ὁ Διοικητὴς ΚΕΜΚ Ἀντισυνταγματάρχης Νικ. Λίτῆς μετὰ τῆς κυρίας του, ὁ Διοικητὴς ΕΠΑΡ ταγματάρχης Δημ. Ἀλαμάνος, ὁ συνταγματάρχης Χωροφυλακῆς Παναγιωτακόπουλος Νικ. μετὰ τῆς κυρίας του, ὁ πρόεδρος τοῦ Συλλόγου τῶν Περαιμίων Κυζικηνῶν κ. Ε. Παπαναστασίου, ὁ Γενικὸς Γραμμ. μετᾶ κ. Δαμιανὸς Σγουρίδης μετὰ τῆς κυρίας του, ὁ πρῶτος ἀντιπρ. κ. Ρήγας Παπαδόπουλος μετὰ τῆς κυρίας του, ὁ δεῦτερος ἀντιπρόεδρος κ. Νικ. Μπράβος, οἱ Σύμβουλοι κ.κ. Χρήστος Βλάχος, Εὐφροσύνη Ἰωαννίδου, Πόπη Τουσιᾶδου, Δέσποινα Κούρη, Δίς Ἐλευθερία Διαβατίδου, ὁ Πρόεδρος τοῦ Κλιμακίου τοῦ Συλλόγου Παναγιώτης Πούλος καὶ τὰ μέλη κ.κ. Σατάρω Πουρτσίδου, Ἐλίς Ζάνα, Μαρία Πρέπα, Τασία Χατζηθαρίτη, ὀδὸς Βούλα Βάγια, Μαίρη Πούλου, Χριστίνα Παπαδοπούλου καὶ Ἐλένη Μερκούρη. Ὁ Διοικητὴς μονάδος ἐπιστρατεύσεως ἀνθυπομοίραρχος Μεγάρων Διονύσιος Γαλανόπουλος, ὁ ἀστυνομικὸς σταθμάρχης Ν. Περᾶμου Ἐνομοτάρχης Στυλιανὸς Διάκος καὶ ὁ ὑπενομοτάρχης Ἀνδρέας Καραγάλιος, ὁ ταγματάρχης Ἡλίας Πατᾶς τῆς Σχολῆς Πυροβολικοῦ, ὁ Λοχαγὸς Ἐνθὺμιος Κατσούρας, ὁ Διευθυντὴς Δημοτικοῦ Σχολείου κ. Τρύφων Θαλασσινὸς μετὰ τῶν διδασκαλισσῶν κυριῶν Ἀγγελοπούλου, Γαλανοπούλου καὶ Μπερδελή, Ἀντιπροσωπεῖαι Συλλόγου Μηχανιστῶν καὶ τοῦ Συλλόγου Νέας Περάμου «Ἁγία Τριάς» ἡ Ἐκκλησιαστικὴ Ἐπιτροπὴ, Σχολικὴ Ἐφορεία, Ἀντιπροσωπεῖα Σώματος προσκόπων Νέας Περάμου, Πτηνοτροφικοῦ Συνδέσμου Νέας Περάμου, Ἀθλητικοῦ Συλλόγου Νέας Περάμου, ὁ ἱατρὸς Ἰωάν. Λαμπρόπουλος, ὁ φαρμακοποιὸς κ. Σπ. Γαμπῆς, ὁ ἐφημέριος τῆς Κοινότητος Αἰδ. Μιχ. Δρακονάκης, ὁ κ. Σταύρ. Βαφειάδης ἐργαστασιάρχης μετὰ τῆς συζύγου του, Ἰωάννης Ζούνης χειρ. ματιστῆς μετὰ τῆς συζύγου του, ὁ κ. Ἀπόστ. Βογιατζίδης, κυρία Αἰκατερίνη Μιχαὴλ μετὰ τῆς ὀνίδος Μιχαὴλ, κ. Ζωὴ Μέτση, ὁ κ. Κωνσταντῖνος Δόμβρος, ὁ κ. Δ. Τσιμποκίδης, οἱ τῶς πρῶδ. Κοινότητος κ.κ. Γ. Σγουρίδης μετὰ τῆς κυρίας του, Ἀθανάσιος Πούλος, Σωτήριος Πουρτσίδης Ἰωακείμ Καραγιόργης, Παρθένης Φραντζῆς, Ἀνδρέας Σίμπουρας καὶ Δημήτριος Μαμάνης. Ἐκ τοῦ Γραφείου Τύπου τοῦ Συλλόγου Ὁ Ὑπεύθυνος Τύπου ΔΑΜ. ΣΓΟΥΡΙΑΔΗΣ